

De under IV. nævnte omkostninger er alle karakteriserede ved at være fællesomkostninger for virksomheden og er derfor relativt enkle at opgøre og kontrollere.

Renteudgifter og -indtægter kan helt tages ud af virksomhedernes skatteregnskab som følge af den automatiske renteskatteordning.

Princippet bag valget af de foreslåede afskrivningsprocenter er, at de tilladte straksafskrivninger skal svare til nutidsværdien af de nuværende løbende skattemæssige afskrivninger på henholdsvis driftsmidler og bygninger. Den kapitaliserede værdi af de afskrivninger, der ifølge de nugældende regler kan foretages på et driftsmiddel, svarer til 75 pct. af driftsmidlets anskaffelsessum, hvis man anvender en kalkulationsrentefod på 10 pct. Tilsvarende kan man beregne, at nutidsværdien af de nugældende skattemæssige bygningsafskrivninger svarer til henholdsvis 40 pct. og 30 pct. af bygningsens anskaffelsessum, afhængigt af om der er tale om bygninger inden for landbrug og industri m. v. eller hoteller og restauranter m. v., idet man i den gældende lovgivning sonderer mellem to kategorier af erhvervsbygninger. Økonomisk set skulle det altså være ligegyldigt for virksomhederne, om de kan foretage afskrivninger efter de nuværende regler, eller de kan foretage de her foreslåede éngangsafskrivninger, men administrativt vil der kunne opnås en forenkling ved at erstatte de nuværende ordinære og ekstraordinære afskrivninger med éngangsafskrivninger. Ændringer i straksafskrivningsprocenterne vil i øvrigt kunne tjene som et enkelt og fleksibelt instrument i en konjunkturudjævrende økonomisk politik. Det forhold, at renteudgifter ikke fratrækkes ved beregningen af det skattemæssige overskud, vil begrænse det antal virksomheder, der ikke er i stand til at udnytte fradraget for éngangsafskrivninger. Da der ydes et rentetillæg til eventuelle uudnyttede fradrag, som overføres til efterfølgende regnskabsperioder, vil de foreslåede afskrivningsregler principielt ikke favorisere virksomheder med høj overskudsgrad i forhold til virksomheder, der har vanskeligere ved at udnytte straksafskrivningsfradragene.

I og med at lageropgørelser forsvinder fra skatteregnskabet bortfalder også muligheden for at manipulere med det skattemæssige overskud gennem urealistiske værdiansættelser af lagrene. Den nuværende adgang til at foretage skattemæssig varelageredskrivning, som er en metode til indkomstudjævning, mister sin berettigelse under et proportionalt skattesystem.

Den foreslåede skattemæssige behandling af udbytter vil sikre, at der ikke bliver tale om en

dobbeltbeskatning af den del af et selskabs overskud, der udloddes som udbytte. Ordningen tilslutter sig således at undgå en skattemæssig diskriminering af investering i selskaber. En ordning med udbytteskat kombineret med fradragsret for udbytte ville for indenlandsk ejede selskaber give nøjagtigt samme resultat som den her foreslåede ordning. Udenlandsk ejede aktieselskaber ville derimod kunne unddrage sig beskatning i Danmark ved at overføre hele selskabets overskud som udbytte til det udenlandske moderselskab. Det er for at forhindre noget sådant, at vi har valgt at foreslå ordningen uden fradragsret for (og beskatning af) udbetalte udbytter.

Ad 5

Det indkomstuafhængige persontilskud skal opfattes dels som en erstatning for de nuværende skattefradrag og dels som et middel til sikring af den sociale balance i indkomstskattesystemet.

På lidt længere sigt vil persontilskuddet formentlig kunne træde i stedet for en række af de nuværende offentlige indkomstoverførsler og vil således være en enkel metode til løsning af en række lavindkomstproblemer, jfr. de generelle bemærkninger.

Ad 6

Den proportionale enhedsskat vil sikre en ensartet skattemæssig behandling af borgerne i alle landets kommuner. Den finanspolitiske styring vil blive effektiviseret, idet staten vil kunne styre det samlede antal skattekrone, som kommunerne kan disponere over. Samtidig vil den statslige enhedsskat formentlig bremse de statslige politikeres tendens til at vælte nye udgiftkrævende opgaver over på kommunerne uden hensyntagen til de skattemæssige konsekvenser.

Den selvstændige kommunale udgiftsdisposition bevares og styrkes i kraft af bloktilskud fra staten. Ved fastsættelsen af kriterierne for tildeling af bloktilskud vil der være lejlighed til at sikre en mere fornuftig udligning mellem kommunerne, end man har i dag. Staten bør årligt afsætte et reservebeløb, som de enkelte kommuner efter ansøgning kan få del i til dækning af særlige udgifter, som ikke kan dækkes af bloktilskuddene, men som skønnes rimelige og nødvendige. Der bør åbnes mulighed for, at kommuner, der ikke ønsker at anvende hele det statslige bloktilskud til afholdelse af kommunale fællesudgifter, kan anvende det overskydende beløb til udbetaling af et kommunalt tillæg til det statslige persontilskud.